

ԾԱՅՐԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ

ՀՈՎԱՀԱՐԻ ԽՆԴՐԻՆ ԱՌԹԻՒ

Անշուշտ ընթերցողները կը յիշեն տա-
կաւին թէ, նախորդ թէ աւելի առջի-
շարթուն, խնդրի մը ծագեցան եկեղեցի-
ներուն մէջ նովահարոյ փոշեղուն կամ
չփոշեղուն մասին, եւ «աղլիկ մը» կ'
«մանկ մը», այդ առթիւ ընդդիմախոս
կարծիքներ փոխանակեցին իրարու հետ:
Զգիտի ըսեմ թէ ինչպէս եւ ի՞նչ պատ-
ճառի համար եղրակայտութիւն մը չկրցա-
նուենալ այդ վիճաբանութիւնը, — ինչպէս
ճակատագրականօրէն կարծես առանց եղ-
ջակացութեան մնալու դատապարտուած
են մեր բոլոր բանակաւորները Զգիտի ը-
սեմ որեւէ թէ իրաւունքը, իմ տեսակէ-
տով որուն կողմէն էր, որովհետեւ անցա-
ցի մը որ նկատուի անուշիկ մակարոնքը թէ,
ամէն բան որ ստեղծուած՝ հաստատուած է,
ունեցած է ստեղծուելու՝ հաստատուելու
պատճառ մը եւ հետեւաբար ունի նաեւ
զգտութեան իրաւունք մը, նովահարին գոր-
ծածութիւնը ինքնին շատ րնական ու օ-
րինակող բան մը կը դառնայ ամէն տե-
ւակ ստեղծուելու մէջ, — ըլլալ եկեղեցի, թատա-
րոն, տուն, աղօթատեղի, զբօսավայր, —
բաւական է որ անշուշտ չի բխօթթիւնը
մարդուն համար նեղացնող աստիճանի մը
հասած ըլլայ աննշտ մէջ:

Ախրիքն այնքան ավելբերու է ու այն-
քան բացայայտ, որ ես կը կարծէի թէ
բտեւելու անգամ պէտք չունիւ. մինչդեռ
կրնան դառնալի եղբի հակառակ պնդման
տակ չէ՛ խնդրելու, Հովհաննայի եկեղեցիին
մէջ փշուկելու կամ չվերելու պայմանով
թեան օրինակութեան շուրջ յարեցուած
խնդիրն ինչպէ՛ս որ կ'արժէ որ ուշադրու-
թեան առարկայ դարձնել, բան մը բնութե-
ան եւ զայն անտանելի ծայրագիտութիւն-
ներու տանելու տեսչին դորձադարձութիւնն
էր. Օ՜հ—պիտիւ բնեն հիմա խնդի—մեզի
համար այդ այնքան սովորական սրկա-
տութիւն մը, այնքան չշեղուած ու հա-
տապարտեալ թերութիւն մը, այսօր, հա-
մա՛հարժի բազմադասարան շատ անկախե-
տիւ խնդիր մը առթիւ միտք ինկաւ. Պետի
պատասխանեմ իրենց թէ՛ առիթին պզտիկ
պատմ մեծ լրջաւը չէ՛ որ կարեւորութիւն
տւին՝ անուշտ, եւ այս աննշտ առիթին ալ
կրնայ իրաւունքը տալ որովայն զի. քանի մը
խօսքեր բտեւի, ամէն խնդրի, ամէն ա-
րարքի ծայրագիտութեան տանելու խենթ
մղտնալի գէղմ.

Գանի որ հովաճարը եղաւ չարմախիմ,
ուրեմն հովաճարէն սկսինք: Չկրցայ, — հաւ
կառաւ ինքզինքն ու զղած բազմաթիւ
հարցոցմանուր, — չկրցայ հասկնալ թէ ի՞նչ
բան իրաւունք, — եւր տար եկեղեցիներուն
մէջ հովաճարով, փրութեան ղէմ խօսող
պատրիկն, ենիմաղրեալ թէ, որովհետեւ
հիմա կենրոն, որ օրիորդները հովաճար կը
գործածեն եկեղեցիներուն մէջ, զովաճա-
րաւ համար, պիտի դայ օր մնն ալ, որ ա-
նոնք, . . . կ'ործընենն պիտի բռնեն
նորն նպատակով, քնականաբար

Անաւատիկ ծայրայեղութիւն մը՝ որ ոչ
սակի կերպով կրնայ արդարաւարտ իյալ գա-
տադրութեանը կարելի թէ պատճառէ ինչ որ
Ֆինլանդի կեցողութիւն մշտնադէմ ճակատ մար-
դուն կենցաղավարութեան հետ առնչու-
ման ունեցող ամէն թան, որովհետեւ կա-
րելի թէ ինքնազոյր թէ անորոշ ամէնքն ալ
կրնան օր մը շատ տղիւ ծայրայեղու-
թիւններ տարաբիւ եւ ծայրայեղութիւն-
ներու, անուրաքանչիւ թէ լիտտահալոր են,
ամէն հարցի չօրք, ամէն խնդրի մէջ,

Ու իրաւ է, մեր նկարագրին ձկնառ խոշոր սեղ մը կը դրուէ ծայրահեղութիւններու սերունդներու եռանդուն կենդանի, աշխոյժ ու կենսաբան գործունէութեամբ առողջութեամբ կենցաղավարութեան մը պահպանելու պատահաւոր, մինչ արական ու շատ անգամ անդիտակցելի աղ հակում մը ունինք մանեանցիկն իսկ ծրարեմ ծայրաբերութիւններու տանկերու, որոյն վրէ առտով մեզի համար ողջութեան յարմար մը տեսնոյժ քրտնաբերելու

Զգեցէ՛ք պրականութիւնը, ձգեցէ՛ք
լրագրութիւնը, յօդուածագրութիւնը, ե-
կէ՛ք մինչեւ ընտանեկան, անշատական

խոսակցութիւններուն, մասնաւոր նամակներուն, այս կամ այն կարգի յարաբերութիւններուն, ու ամէնեւն մէջ միեւնոյն երեւոյթն ու հետեւաբար նաեւ միեւնոյն թիւութիւնն է որ պիտի զարնէ աչքը: Միշտ չնչին եւ էնպէս անկարեւոր իրադրութիւն, լատտաճար մըն է որ կը մեծացուի, կը վարդապոյտի, կը լայնացուի, մինչեւ որ կատարելապէս կարեւորութիւն ունեցող իրողութիւնն մը կարող անցնի Մայրայեղութիւններու վրայ խոսած ատենս, ես ինքն ծայրայեղութիւն մէջ իմնալի, իրականէն, ճշմարտէն աւելի բան մը ըսած ըլլալու վախը իմէ չտոնէ դիմ, ուելի առաջ երթալով պիտի ըսեմ տակաւին թէ մեր մէջ շատ հազուադիւրս լինէ նաեւ այն որ ամէն կերպով ստեղծուած բոլորովին անշիմն իրողութիւն(ներ)ն, որոնք, իրենք ալ կը կրողութիւն, կը մեծցուին, կը ձեւաւորուին, կ'աղաղորդուին եւ ընդամարտութեան ու խռովի եւ կարեւոր ալ ճշմարտութեան մը երեւոյթն ու հանդիսանալը է անոնեն, ամէնուն համար, հասարակագրէս:

Օրերորդ Ա. Մ.՝ «Մտադիվ»-ի աշխատակցուհիները տարբեր կերպով մեկնենք եւ պատճառը որոնք համար խմբադիր մը մղուած են եկկղեցիկներ մէջ կանանց հովանար գործածակները զէմ պիտան Օրերորդ, եթէ պէշողութիւնն չի պիտաւոր, ձեռագիրի պատկանութեան, ձեռագիրը հասցեւորու պէտքեր կամ նիւթի չղողութիւնն նմանող անկարծիքի, ինկուններ մէջ կենեք չիտուին» ի հրաւանին կամ աղանչանքին շարժառիթը, ծայրապիտութիւնները պիտեղուն մէջ պիտի փնտռէին հոս Քիչ մը զովանաւոր հասարակութիւնը չըլլապատող ոգին քանի մը մարտաճենքն տարու չատ զտեղուն եւ չատ պատշաճ պարագան, այնչափ մեծցիւր եւ այնչափ արտառողջիւր եւ յորտածագիր ուսանողներն միտքին մէջ, որ վախճանով թէ անոր տեսիլն ալ կենեքը պիտի սկսին իրենց կուրծքերը բանալ, եկկղեցիկներ մէջ, խորանին զիմամ, հարկ տեսեր եւ հիմա-կուց արգելիւ՛ ըսեցի՛ որ «չիտուին»:

Շիտաւոր այդ չէ՛:

Այնքան ատեն որ փութին ալ ծայրա-
յեղութեան, իրութեան չէ տարուած, չատ-
պաշտած է եւ ո՛չ ոք կրնայ իրաւացի
լուսն մը ըսած ըլլալ դա՛յն լոսնի կերպով
մտնողնիւրու եւ մէջտեղէն վերցնելու ջանա-
քեր ընելով:

Բ. ՇԱՀՊԱԶ

ՕՐՈՒԱՆ ՄԱՐԴԻԿԸ

ՊՕԹԱ, ՏՇԼԱՐԷՅ, ՏԷՎԷԹ
 ԵՐ պետերը Եւրոպայի մեկ. — Կենսագրական
 ուրուագիծեր. — Զինուորական փայտւն գոր.
 ծոզուրեանց շարք մ., — Ի՞նչ էին պա-
 տերագրմէն առագչ

Այս պահուս, Պօլը երեք զորավար-ներ, Պոլիա, Տլուարէ և Տէլէկէ՛ որուան մարդիկը դորձած են այն այցելութեամբ զոր կուսան Եւրոպայի այլ եւ այլ քաղաքներուն։ Ինչպէս եր, ինչու, երեք Պօլը պիտեմն ալ միշտ յարձիական դոր-ծուելու իրեն մը ունեցան Թրանսալպի-ն եւրոպան եւ որին տնայի պատեարդալին մէկ, եւ մէկէ աւելի պարտութեանց են։ Թորքիեցին անշիւական բռնալը, ինքնին այնպէս քաջալը եւ չարքալը Պատերազ-մին առաջ՝ ո՛չ ոք լսած էր անուր ալը երեք Պօլը պիտեմն ուրոնը այսօր ա-յլ խորհանդակ մարդիկ դարձած են ևկը կատարածաւ եւ մանաւանդ իրեցը Եւրոպա կատարած այցելութիւնը որուան ամենէն նշանակելի զէպքերէն մէկը դորձած է այս միջոցի, եւ բռնալիակ աշխարհի մէջ ընդհանուր չհասդրուած իրեն մը ար-թիւնեցած։

Մանրամասն կերպով մը գրուեցաւ
արդէն թէ Պօլոյ բանակէն այդ երեք զըւ-
խաւոր ու յաղթական տիտերը որչափ
փախչելու ընդհանրութեան մը առարկա
դարձան Անգլիոյ մէջ, ուր էստաբլաւ թա-
ւաւորը յատուկ ունիւնդութեան մը
շնորհեց իրենց՝ Շտապ ատկի փախչելու ու
կայացիական ընդունիչութեան մը առար-
կայ դարձան հոլանտական մոդրնալորդ-

վորմէ, ու մանաւանդ Քրիսէկէր նախա-
քաշին՝ որ շատ սիրալիր ու գորովոտ տե-
սակցութեան ընդունաց իրենց հետ,
ինչպէս հետազոյնները հաղորդեցին երէկ
Յայտնի է որ Պօէր պետերը Եւրոպա կու-
գան զուգի կանանցիւր ընդհանուր հան-
դանակութեան մը՝ որուն արդիւնքովով
պիտի նպատուին պատեարացմի պատճա-
ռաւ իրենց ինչքն եւ ասպրուտսի պիտի
ները վրայ տուած Պօէր ընտանիքները
Կըսեն այս մասին թէ Պօէր պետերը
Եւրոպայ այցելելու ունին հաւե ուրիշ նպա-
սակներ Ի մէջ այլը կը հաստատեն թէ
Պօէր պետերը Եւրոպայ կու գան Վէրէնի-
կնիկի համաժողովին նկատմամբ անձաւը
տեղեկութեանը հաղորդելու Եւրոպայ
գտնուող պատգամաւորներուն, ինչպէս
նաեւ Քրիսէկէր նախաքաշին Այլ համա-
ժողովին մէջ էր որ հայտնութիւն կը
գտնուէր վերջնականապէս, եւ այն Պօէր
պատգամաւորները որոնք Եւրոպա գա-
ցած էին եւրոպական կառավարութեանց
մօտ Թրանսիլլայ մասին համակրութեւ
մը անցնելու եւ զործնական արդիւնք
մը ձեռք բերելու համար, չկրցան մաս-
նակցիլ հայտնութեան լաւակցութեանց
Լորտ Քիչքէր նոյն թիւ հաւանութիւն
շրջանոց որ հայտնութեան պայմանները
Քրիսէկէր նախաքաշին հաղորդուին, եւ
պահանջող որ ամէն բան տեղին վրայ
կարգադրուի լիննայ Պօէր պետերը այն
բանն ստիպուեցան համակերպիլ Լորտ
Քիչքէրի այդ պահանջին, եւ հիմա Վե-
րուայ թէ Եւրոպա եկած են Պօէր պատ-
գամաւորներուն եւ Քրիսէկէր նախաքաշին
անձաւը լացադատութեան տարու Վէրէնի-
կնիկի բանակցութեանց եւ կնքուած հա-
տուութեան մասին Երեքն այ կարող բան
է վերահաս տիէ մը՝ եւ Պօէր ժողովուրդը
վերջնական ջնջումէ մը վերելու համար
միայն ստիպուեցան համակերպիլ հայտնա-
թեան զադարման

Այս առթիւ կ'արե՛ր կենսագրական ընթշանուր գիծերով ներկայացուին այդ երեք Պօէր զորավարները, որոնք ապաւ հոլաբար շատ նշանաւոր անուն մը պիտի թողուն իրենց ժողովուրդին պատմութեան մէջ:

Լուրի Պոլսում, Պոէրբանանկերում ընդհանուր հրամանատարը, պատերազմին առավել հարուստ աքարապայան մին էր՝ հեղուկ մեղմ, նաթախ սահմանադուրսի մոտակայքում։ Հակադարձը մին է, լից ոտք բարձրությունում։ Իր բաց կապույտ աչքերը տարածվին ու կարճ կ'արտայայտեն Պատերազմին առավել օրերին իսկ նշանակելի դիրքը՝ որ դրուժե՞ն։ Նախ օգնեանան

յաջողեցաւ ինքզինքը ազատել, եւ կռու
դաշտին վրայ մնաց մինչեւ հաշտութեան
կնքումը:

* * *

Բրիտիշիան Տէլէթը, Ղօթը պետերու ա-
մէնէն նշանաւորը, Օրանժից մըն է, Յիւ-
ստոն տարու մը կայ, կորովի, չոր մարմ-
նով մը, Լէփի մարդէ մըն է եւ, կիլիկի-
ժայր պահանջողի՝ կարգապահութիւնը
նկատմամբ, Ինքն ալ պատերազմին սկիզ-
բէն ի վեր նշանակելի զօր մը ունեցե-
լիւտ, Ենթա կը մասնակցի այն Գօ-
մանտօններուն որոնք Բարեկուտայ Դիւլ-
արշաւելով Սթրամպէրիկ պարտութեան
մատնեցին պիտեալքէ զօրավարը, երբ
Իբրօնէ պատերազմացաւ Բաարտէպէրիկ
մէջ, Տէլէթ անոր զօնութեան փութե-
լացայ չկրցաւ յաճողի, Յետոյ Ղլէօմֆօն-
Յայրի զինք կտրելու աշխատեցաւ, բայց
Անգլիացիք զինքը ետ մղեցին Տրէմֆօն-
թայրն մէջ։

Տէլէթ սակայն չուտ մը լուծեց այդ անյաջողութեանց վրէժը, Լորտ Ռօպերթսը ստակաւին նոր Պէլժովժուիայն ժամանեալ երբ Տէլէթ կրկին երեւցաւ քաղաքն մտնող երկու հե սկսաւ նեղել Անգլիացիքը, Այդ օրերուն զօրավար Բօլլիլլին հետ ձակաս տեցաւ եւ յաղթեց Շատ չանցած կրկին Անգլիացիները պարտութեան ենթարկեցին, Լինտլէյլին մէջ, Ատկէ հաջը ձեռնարկեց ձեռնաւոր արշաւանքի մը որ իր անունը բերանէ բերան պտտեցաւ— Օրանքի կեդրոնէն Լինտլէյլը բարձրացաւ դէպի հիւսիս անցաւ Վալ գետը, 150 իգոն տեղ կորեց մինչեւ Եօտանիւպոլիս, զարձաւ Բրէթթօն բիայի կենտակն նոյն կայ ալը քաղաքը վրայ յարկաւորու մը իբրձեկող, եւ Քասթլօլլինայի չըրանակին մէջ միացաւ Պօթլայի Յետոյ կրկին ետ դարձաւ, Օտանտի երկրի կորեց մէկ ծայրէն միւտաւ, եւ 1900 թիկտեմբերին մտաւ Բարիբուտոյ երկրէն ուր Թիողըս իր մարդոց ատուարագոյն մասը, եւ ինք, քանի որ յանդուգն ձիաւոր հերոսն հետ բարձրացաւ մինչեւ Օրանտի հիւսիսային կողմը Բանի ի մը միւտ գոյու թեան նշան մը անգամ ցոյց չուտաւ, Անգլիացիք խնիթ Տէ կըւէլին իրեն համար 1901 յուլիոսին Տէլէթ յարձակեցաւ Պօթլայ ուրի՛ն անդրկալան գուժատակկին վրայ յետոյ Նաթմալ արշաւեց եւ յառաջացաւ մինչեւ Բրէթթէրմարիցցուրկ, Վերլլին ղեկավարեմբ ամուտաւ Զօնի կրկին անգլիական խումբ մը յանկարծաւկի բերաւ, Միշտ հայաւածաւ, միշտ բանուելու վրայ, Տէլէթ ի արտաակարգ յանդգնութեան ուղղութեամբն հնչօհիւ կըցաւ ճողղպրեմբ երեւակաւուելիք ամենէն զգուշարկ կապ չուէլիններէն։

Տըլաբէյ՝ Անգլիացիքը ամենէն աւելի պարտութեան հիմնարկած է, Չգալապոս տարիքտն է Պոթլանի եւ Տէվէթէնի երես-
նայի՝ չի զգալարք թէ իրոնյ արտա-
ւորից յատուութին մը ունենալ, Այս արիւ
ղիւնուորը կատարեալ գլխադրի մը կը
շահմար, 1890 հոկտեմբերին կը հրամայե-
րայ Թրանսլապան զինուորներուն՝ որոնք
Քրոնէն զորավարին հետ Քիմարլին կը
պաշարէին, Յետոյ իրեն յանձնուեցաւ,
Լորտ Միլթոնի յարձակողական ընթացա-
կանսնեղու որոքը՝ Սկիբըն պատուեցաւ
Պէլմոնի մօտերը, լազը իմըըն զատ փայլուն
մէլի՝ Այս յաղթութեան պտուղը սակայն
չխրցաւ վայելի, իր հրամանատարու-
թեան տակ զանուոր Քոմանտօնըն մէկը
անկախաբար խուճապի մը մատուցեց
պատճառ եղաւ որ ըլլոր Քոմանտօնըն ար-
անկապ փախուտի մը ցրուի հոս հոն
Տըլաբէյ չյուսնաւտեցաւ, եւ իսկոյն իր
պարիքը նորէն հաւաքելով նոր պարտու-
թեան մը հիմնարկեղ Անգլապոյնները, Մա-
կէրֆօնթլային մէջ,

Բարառեւելիքի պարտոյ թեանէն վերջ
Տըւարեւ վարպետ նահանջով որ կրցաւ
ճողուցիլ, եւ շատ չանցած ցոյց առաւ
Անդրախոյնի լուծման, ու մանաւանդ իր
Միթուէի, թէ կրնայ պարտոյ թեան
վերջը լուծել Տըւարեւ ամենաւ տեւի կը
սխալէր կործնել Թրաքսիպոլի հիւսիսարեւ-
մտեան կողմը, Մէլախիսեանի ոմէ

չառ անանդանդի ու զգուարամուտ վայ
մըն էր Արշաւաթընդը ալ ըրած է Օրան
էր մէջ, ու միջեւն ետաթախ Ժողովրդ
Վրացաց յաղթած է նախ շարքալիքիմ
Թաթիքն եւ Նովիկէտաթի մէջ, յետոյ եր
կու առաջ ալ յաքփօնթաթի մէջ, յիշատ
կելի է նաեւ Վօն Տօնթիք գուարամալի
ղէմ տարած յաղթութիւնը, Գլէքտարը
յաղթութիւնը, ու վերջապէս Թուիֆօն
Թաթիք յաղթութիւնը, որոս միջոցին Հորս
Միթիւնէն գրիք բռնուեալն Պատնարալիք
վերջին յաղթութեան էր ատրիակ, ու
զիտակ է որ առաջին յաղթութիւնն ալ
Մակէրաֆօնթաթիւնը, Տըլարէյ տարա
էր նորէն

Վ Ի Ճ Ա Կ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԳՐԱՎԱՃԱՌՆԵՐԸ ՌՈՒՍԻՈՅ ՄԵՉ

Ռուսական թերթ մը վերջերս ռուս գրավաճառի մը մէկ շահեկան ուսումնասիրութիւնը կը հրատարակէ՝ Ռուսսիոյ արդէ գրավաճառութեան վրայ:

Վիճակագրությունները, որոնց վրա հիմնված է այդ ուսումնասիրությունները, հիմնական թե՛ բովանդակ է Ռուսիայի մեծ 2000ը չ'անցնելի թիւը գրավածառներուն որոնց 327ը Բնեղբայրուկի եւ Մոսկուայի մեծի միւսանունը 460 քաղաքներու եւ գիւղաքաղաքներու մէջ կը գտնուին Այս գրավածառներուն երկու երրորդը գրավածառի յատուկ խանութներ չ'ունին Վեկիզորու նահանգներուն Վլատիմիրի, Բասմաթաւի, Խարսուպի, Ղլիբիի, Քալուչայի եւ Նիժնի-Նովոգորոտի մէջ, որոնք ճարտարութեան կեդրոններ կը համարուին։ Նաեւ, 120 գրավածառներ կ'ան ընդամենը միջին հաշուով մէկ գրավածառ՝ 72,000 յայտնիներու համար։

Ռուս զրազվաճառութիւնը, մասնաւորապէս զաւանդներու մէջ, ողորմելի է և յետամնաւ լինձակի մը մէջ կը գտնուիր Ամբղղ երկրի մէջ ինքեւ թէ կարեւրի է չամուրի բնատուրի մը չափ զրատուր, որոնք, իրապէս զրազվաճառութիւն ընեն ևս որոնք ըզով գտնուին ճշմարտապէս զրազվաճառ և լուրջ գործերի Հին զիրք վաճառողներու մեծագոյնի մասը կը զրազվ չանա նը պարազվաճառութեամբ, փերիզակութեամբ են։ Իրքի մեծաբանակ առուտորի զըզպրոցական տարեմուտի երկուս ամիսներու մէջոցին տեղի կ'ունենայ ընդհանրապէս Տարւոյն մնացեալ մասին ծախուած զըրքերի մը որայոց, ինչ վործառնուած զիրք պըրտիկ տետրակներ, են, որոնք ամէնէն լարձք զինք 50 սանթրիմ չ'անցնիր։

Իսկ չազիւ ինչք վեց չատ կան այլ մեծ զրատունեղեղ որոնք երկիրն ամէն տեղերուն ճետ կանանաւոր յարարերու, թէւեւոր ունենան։

Այս թուականները ցուցնելով մէկտեսնելովնապր կ'եղարականցնէ թէ զաւառներուդ եւ նոյն իսկ Տիմ զապաքներու մէջ մտաւ, որական զարդագման մականերուդ այն կէտին չէ հասած որ ստուշ մասնեանազր բանի պէտքը զգալի դարձնէ յոգովորդեանէ Հանրային մատենադարանի մը բաժանորդը որուելով եւ կամ ձորեաբար փոխ գիրքաներելով սովին մարի կը զոհացնէ իր ըն, թըբարստրական պէտքը

Հեղինակը կը վերջացնէ իր ուսում.
նաարութիւնը, բազդադասական վիճակի
ութեան մը, որուն մէջ զով կ'ըլլայ
ընդէ դումարելու այն ծախքերուն, զոր
Վշդկայն վրայ գտնուող եւ բարեկեցիկ
պտտիկ զաւղաքի մը ընկալիչները կ'ընեն
զգրքերու եւ ուրիշ առարկաներու համար
Այդ վիճակագրութիւնէն կ'երեւայ թէ մտք
սնուցող միշտ իրը շքեղանք մը նկատ
ուած է, քանի որ իւրաքանչիւր ընտելի
միջին հասակով տարին ութը կտակէ
ծախսէ զրքէ համար, մինչ հագուստի կա
պուստի համար ութը իր քապի, եւ ողբի.
ընտելիներու համար՝ տասը րուպլի.

Բայց, պէտք է դիտել թէ Ռուսիոյ մէջ
լաւադորն եւ հրահանգիչ դրքերն ալ շատ
սուղ կը ծախուին եւ մատչելի չեն հա-
սարակ ժողովրդին:

Թէննուառ կարծես կը վարանէր: Կաթ-
ծես պիտի խօսէր վերջապէս, խոստովա-
նելու համար իր ընկժայթին դատոնիքը:
(Շարունակելի)

